

og betragter det som vedtaget, hvis ingen udtaler sig derimod. (Ophold.) Det er saaledes vedtaget.

Man gik saaledes til den næste Sag paa Dagsordenen:

Eventuelt: Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Sagen under Nr. 1.

Formanden: Dette Valg kan saaledes nu foretages. Jeg har paa sædvanlig Maade modtaget Underretning om, at man her i Tinget har forenet sig om følgende 5 Medlemmer: Høst, B. G. E. Jensen, Madsen-Mogdal, Mågen og Raben. Hvis ingen forlanger en omstændeligere Fremgangsmaade brugt, betragter jeg disse som valgte til Medlemmer af Forretningsudvalget. (Ophold.) De ere saaledes valgte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg for Landstingets Vedkommende af et Medlem til Biblioteksudvalget.

Formanden: Man har ved dette Valg, efter hvad der er mig meddelt, forenet sig om det hidtilværende Medlem, nemlig Professor Mågen, og naar ingen har noget at erindre herimod eller forlanger Sagen gjort til Genstand for formelig Afstemning, er Professor Mågen valgt. (Ophold.) Dette er altsaa Tilfældet.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.).

Sagen fattes under Forhandling.

Drening: Naar det foreliggende Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse i Ar fremtræder omfattende saa mange Personer, tror jeg ikke, jeg fejler, naar jeg udtaler, at Loven af 9de April 1891 om Alverdomsunderstøttelse vistnok har sin væsentlige Andel heri, idet det som bekendt jo foredræ i dens § 1, at for

at nogen skal kunne erholde Alverdomsunderstøttelse, skal han have Indfødsret. Lovforslaget omfatter 389 Personer eller, om man vil, 382, idet de 7 ere, om jeg saa maa sige, Gængangere, Personer, der ved tidligere Indfødsretslove have erholdt Indfødsret, men ikke i betimelig Tid have opfyldt den til Loven knyttede Betingelse. Til Sammenligning skal jeg anføre, at i 1887 var Antallet 217, men det sank da successtvt, indtil det i Fjor igen var kommet op til 195. At et langt overvejende Antal Ansøgere ere fødte i Sverige, skal jeg kun i Forbigaaende nævne. I det foreliggende Lovforslag er Antallet af disse 227; 32 ere fødte i Norge. I den korte Tid, der er hengaaet, siden Lovforslaget blev forelagt, har jeg efter bedste Evne gennemgaaet de enkelte Numre og de disse ledsagende Oplysninger, og jeg maa erkende, at de Regler og Synspunkter, som hidtil ere fulgte med Hensyn til Indfødsrets Meddelelse, ogsaa i fuldt Maal ere iagttagne ved dette Lovforslag, saa at jeg end ikke har standset eller studset ved et eneste Numer. — I 17 Tilfælde, hvis jeg har talt rigtig, har Ministeren optaget i Lovforslaget Personer, naaget de paagældende Kommunalbestyrelser, væsentlig af Hensyn til Andragernes økonomiske Forhold, have troet at burde nægte at anbefale Sagen; men jeg maa indrømme, at naar man gennemgaaer de Oplysninger, som i alt Fald foreløbig forelægge, er der anført saa vægtige Data for disse Personers Optagelse, at det er fuldkommen forklarligt og efter min Opfattelse ogsaa fuldkommen forsvarligt, at disse Personer ere optagne trods den nævnte Mangel. Naar imidlertid samtlige Afstykker, som følge Lovforslaget, fremkomme, vil der jo blive saa rig Anledning, som der kan ønskes, til at gøre dette til Genstand for en indgaaende Undersøgelse, og jeg skal under den Forudsætning, at Tinget som sædvanlig vil henvise Sagen til Prøvelse i et Udvalg, paa Sagens nuværende Standpunkt med disse Bemærkninger blot opfordre til at stemme for Sagens Overgang til anden Behandling.

Indenrigsministeren (Singer Lev):

Det er ganske rigtig, som af den ærede Taler nævnt, at Lovforslaget er udarbejdet i Hensyn til de sædvanlige i en Række af Ar fulgte Regler. Den ærede Taler gjorde opmærksom paa, at Tallet er usædvanlig stort. Det er 389. Jeg skal straks tilføje, at det burde have været 390. Under Trykningen er nemlig fket det Uheld, at en Paragraf — dermed mener jeg et af Numrene — er falden ud, uden at det ved